

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעים: 1. שרון לוי
2. סער לוי

נגד

הנתבעת: ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

פסק דין

לפני בימ"ש תביעת מבוטחים לתגמולי ביטוח בגין נזקי הצפה נטענים.

כתב התביעה

1. התובעים, מבוטחים של הנתבעת, טענו בכתב התביעה שהגישו ביום 2.9.18, כי נגרם להם נזק בסך של 78,609 ₪ בעקבות הצפה וכי הנתבעת דחתה דרישתם לתגמולי ביטוח כפי חובתה על פי חוזה הביטוח.

כתב ההגנה

2. הנתבעת טענה בכתב ההגנה שהגישה ביום 3.12.18 כי עקב העובדה שהתובעים לא הודיעו בזמן אמת על אותה הצפה נטענת, הרי שלא הוכח מקרה ביטוח. עוד טענה שהנזק לבית התובעים נגרם בשל בעיות איטום וחדירת מי גשמים מבעד לקירות או תקרה או ספיגתם בהם.

הדיון הראשון

3. ביום 21.1.18 התקיים הדיון הראשון שזומן במיוחד עקב מחדל הנתבעת להודיע על העברת תצהיר גילוי כללי לתובעים. הנתבעת לא התייצב לדיון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

פתיחת הליך למינוי מומחה מטעם בימ"ש

4. לאחר הדיון, בימ"ש הורה לצדדים להציע מועמד מוסכם, או מועמדים מטעם כל אחד מהם, להגשת חוו"ד ע"י מומחה מטעם בימ"ש והצדדים הודיעו כי מסכימים על מועמדות המהנדס והשמאי דן אורמן.

הדיון השני

5. ביום 10.3.19 התקיים הדיון השני. בימ"ש הורה על המשך ההליך למינוי המומחה מטעם בימ"ש וקבע לוח זמנים למיצוי הליכים מקדמיים.

הגשת חוו"ד המומחה מטעם בימ"ש

6. לאחר שבימ"ש הבטיח תשלום שכרו של המומחה אורמן, בהליך ארוך מעבר לסביר, עקב התעלמות שני הצדדים מהחלטות בימ"ש, הוא מינה אותו כמומחה מטעמו ביום 8.4.19. המומחה הגיש חוו"ד ביום 23.5.19.

הגשת ראיות

7. לאחר הגשת חוו"ד, בימ"ש קצב לצדדים פרק זמן להודיע אם יש מניעה להגשת ראיות, ובחלוף המועד לכך, נתן צו להגשת ראיות. התובעים הגישו ראיותיהם ביום 15.7.19 והנתבעת לא הגישה ראיות.

הדיון השלישי

8. ביום 23.10.19 התקיים הדיון השלישי. בימ"ש קבע מועד לשמיעת ראיות, סדר החקירות וקצב זמני חקירה.

הדיון הרביעי

9. ביום 7.7.20 התקיים הדיון הרביעי לאחר שהמועד המקורי שנקבע לכך בוטל עקב הכרזת תקופת חרום. נחקרו המומחה מטעם בימ"ש והתובע ובימ"ש הורה על הגשת סיכומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

הגשת סיכומים

10. התובעים הגישו סיכומיהם ביום 15.7.20 והנתבעת ביום 30.7.20.

דיון והכרעה

11. על בימ"ש להכריע האם יש לחייב הנתבעת לשלם לתובעים תגמולי ביטוח על פי חוזה הביטוח וכמה.

גרסת התובעים

12. התובעים טענו בכתב התביעה כי הינם בעלי בית המגורים מרחוב בארי 2 ביישוב כוכב יאיר. ביום 25.10.15 בשעות הבוקר –צהריים פקד מזג אוויר סוער המלווה ברוחות סוערות, ברד וגשמים עזים את אזור בית המגורים.

כתוצאה מכך, חצר בית המגורים הוצפה ומים רבים חדרו לקומת הכניסה וגרמו לנזק. התובע ניקז את המים שחדרו, ייבש את הרצפה וסבר כי בכך תם העניין.

אולם, מספר חודשים לאחר מכן נסתבר לתובעים, כי ההצפה גרמה לנזקים כבדים לרצפת קומת הקרקע.

ביום 9.4.17 שיגרה הנתבעת שמאי מטעמה שבדק את הבית ונתן חוות דעת. בהתאם לחוות הדעת, קבע המהנדס מטעמה של הנתבעת כי הרצפה ניזוקה ויש לתקנה. עוד קבע המהנדס כי "ביקורי כשנה לאחר קרות הנזק מקשה על קבלת מסקנה חד משמעית".

בהמשך שמאי מטעמה של הנתבעת העריך בחוות דעתו מיום 18.4.17 כי הנזק בחישוב הערך הריאלי ובניכוי פחת עקב בלאי עומד על סך של 25,414 ₪.

פנייה נוספת נעשתה מצד התובעים, הפעם בצירוף הצעת מחיר נוספת להחלפת הפנלים שניזוקו. הצעת המחיר הועברה לבחינת הנתבעת אשר בחוות דעתו המשלימה של השמאי נקבע כי יש להוסיף להערכת הנזק סך של 8,414 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

בהמשך ולאחר מסכת תכתובות ארוכה, דחתה הנתבעת את התביעה במכתבה מיום 30.8.17 בהנמקה לפיה הפנייה נעשתה באיחור וכי הנזקים שנגרמו לבית המגורים הינם תוצאה של נזקי איטום במעטפת הבית ולכן הנזק אינו מכוסה בפוליסת הביטוח.

לטענת התובעים הנזק נגרם כתוצאה מעליית מפלס המים וחדירת המים לבית המגורים ולא בשל בעיית איטום כפי שטוענת הנתבעת. ביום 20.2.17 מר אשל מיכאל, חיווה דעתו כי התיקון הנדרש הינו חיפוי רצפה מיקרוטופינג. במסגרת הצעת המחיר פירט מר אשל את העבודות והחומרים הנדרשים לביצוע התיקונים וכן תמחר את עלות העבודה בסך של 290 ₪ למ"ר (לא כולל מע"מ).

בהתאם דרשו התובעים מהנתבעת פיצוי בסך של 53,609 ₪ בהסתמך על הצעת המחיר בגין השטח שניזוק: 158 מ"ר. בהמשך צירפו הצעת מחיר נוספת להחלפת הפנלים שניזוקו, על פי הצעת המחיר/הערכה בסך של 25,000 ₪.

התובעים טענו בסיכומיהם כי המחלוקת היא אחת, האם הנזק נגרם מנזקי הצפה מכוסים או מנזק איטום שאינו מכוסה וכי יש לדחות כל טענה אחרת שלא נזכרה במכתב הדחיה. התובעים טענו שחוו"ד של המומחה מטעם בימ"ש שגויה וביקשו לא לאמץ המסקנות בה.

גרסת הנתבעת

13. הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי כשנה וחודשיים לאחר מועד האירוע הנטען, התובעים מצאו לנכון לפנות אליה ולדרוש מתן כיסוי ביטוחי להצפה. זאת, בניגוד לסעיפים 22-24 לחוק חוזה ביטוח. לכן, גרמו לנזק בשיעור של 100% בבירור החבות. עקב העובדה שהתובעים לא הודיעו בזמן אמת על אותה הצפה נטענת, הרי שלא הוכח מקרה ביטוח.

עוד טענה, שהנזק לבית התובעים נגרם בשל בעיות איטום וחדירת מי גשמים מבעד לקירות או תקרה או ספיגתם בהם.

לעניין הסתמכות התובעים על חוו"ד המומחה מטעמה, הנתבעת טענה כי המומחה מטעמה קבע בהגיונותו שבדיקת הנכס למעלה משנה לאחר האירוע, מקשה על איתור גורם הנזק, אולם לא נצפו סימנים להצפה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

עוד טענה, כי בעת בדיקת התביעה, התברר כי במועד האירוע הנטען, היה לתובע אירוע נוסף עליו לא סיפר לנתבעת, ובאירוע זה, התובעים הפעילו את פוליסת הביטוח שהייתה להם בכפל בחברת שומרה. לטענת הנתבעת, שמאי שומרה היה בנכס בזמן אמת ולראיה לא דיווח על מקרה של הצפה.

הנתבעת ביקשה בסיכומיה לדחות כליל התביעה.

האם יש לחייב הנתבעת לשלם לתובעים תגמולי ביטוח על פי חוזה הביטוח וכמה ?

14. הנתבעת לא טענה להעדר כיסוי, אלא העלתה מספר טענות לעניין נזק ראייתי ולעניין תחולת הכיסוי בעובדות המקרה ובימ"ש ידון בהן אחת לאחת.

האם יש לדחות התביעה מכיוון שהתובעים פנו תחילה למבטח אחר וגרמו לנתבעת נזק ראייתי ?

15. הנתבעת טענה כטענת סף שהתובעים מנעו ממנה לבדוק הנזק בזמן אמת שכן תחילה תבעו הנזק מחברת ביטוח אחרת ולאחר שתביעתן נדחתה, תבעו הנתבעת.

16. מחקירת התובע עלה שאכן התובעים לא פנו מיידית אל הנתבעת, אלא אל חברת ביטוח אחרת ורק בשלב מאוחר יותר פנו אל הנתבעת. אולם, אין מקום לדחות באופן גורף התביעה רק בשל מחדל זה. הנתבעת כתבה עת דחתה התביעה כי המחדל "פגע/הכביד" על ברור החבות". סעיף 24 לחוק חוזה ביטוח, התשמ"א – 1981 אינו קובע כי אי עמידה בחובה ליתן הודעה מיד לאחר שנודע למבוטח על קרות האירוע מוביל לפטור מחבות.

17. לעניין הנזק הראייתי, היה על הנתבעת להעיד מי מטעמה שיבסס טענות אלה. מכיוון שלא הובאו ראיות כלל, לרבות המבססות הטענה לנזק הראייתי שנגרם, בימ"ש דוחה הטענה כי יש לדחות התביעה בגין גרימת נזק ראייתי.

18. כמו כן, הנתבעת בדקה התביעה לגופה על ידי שני מומחים שחיוו דעתם לגוף הטענה לנזק.

האם הכיסוי הביטוחי חל בעובדות המקרה ?

19. המומחה מטעם בימ"ש קבע כי רק חלק קטן מהנזק נגרם כתוצאה מההצפה. התובעים לא קיבלו מסקנה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

20. התובעים טענו שהמומחה מטעם בימ"ש אישר כי לא מצא בעיה באיטום ולכן יש לקבל התביעה.

21. בימ"ש דוחה טענה זו שכן התובעים הוציאו דברי המומחה מהקשרם. להלן התשובה המלאה של המומחה בעמוד 16 משורה 28 :

"יש מקרים שאני נתקל שיש בעייה באיטום, מים נכנסים מתחת למבנה, כאשר האדמה היא אדמה חרסית, כבדה, טופחת כתוצאה מהמים, ברגע שהאדמה טופחת היא יכולה להרים את כל הרצפה. אבל אז אם היה מקרה כזה, הייתי רואה את הנזק בכל הרצפה ולא רק על יד הויטרינה."

22. כמו כן, ראו ההסבר של המומחה בעמוד 14 משורה 3 מדוע לא היה מקום לבדוק את האיטום :

"אני לא צריך לבדוק את נושא האיטום, מדובר על ציפוי בטון, בטון הוא לא רגיש למים ולא קורה לו שום דבר ממים. המרפסת החיצונית שעשויה מאותו טופינג (הציפוי) של הבטון. המרפסת החיצונית החשופה למים ולגשם ולאותה הצפה לא קרה לה כלום. זה לא קשור כלל לאיטום."

23. עוד טענו התובעים שחוו"ד של המומחה מטעם בימ"ש נערכה על יסוד שתי הנחות ראשוניות שגויות. הראשונה, לפיה רצפת הבית הייתה מכוסה בשכבת מיקרוטופינג והשנייה שהנזק שנגרם הוא נזק לאותה שכבת מיקרוטופינג שלא הייתה בהיקף המסילות.

24. לגבי הטענה הראשונה, בין אם הייתה שכבת מיקרוטופינג ובין אם לאו, איך בכך כדי לסייע לתובעים מרגע שהמסקנה העיקרית של המומחה הייתה שמים אינם אמורים לגרום הנזק הנטען לבטון. לעניין זה ראו דברי המומחה בעמוד 15 משורה 6 :

"אם הטענה שלא עשו מיקרו טופינג אלא רק בטון מוחלק – זה עוד יותר ממחיש שמים לא יכולים לגרום נזק. עושים בשדה התעופה את כל המסלולים של המטוסים מבטון שהינם חשופים לגשם ולא קורה כלום. בטון לא קורה לו כלום ממים. מה קורה!?"

25. המומחה חזר על הדברים משורה 22 :

"אני חוזר ואומר, שאם לא בוצע מיקרוטופינג, זה עוד יותר מדגיש את העובדה שלא נגרם נזק מהמים. ניתן לראות בחווה"ד שלי, בעמוד 5 לחוות הדעת, סעיף 6.1, אני מפנה את ביהמ"ש לתמונות העליונות ועכשיו מצביע על התמונה השמאלית – רואים שבחוץ במרפסת שהיא חשופה לאותו גשם. אני נותן לביהמ"ש את הטבלט עם תמונה צבעונית, הצד הימני בלי הסדקים זה המרפסת אותה מרפסת שהיא בחוץ חשופה לאותה סערה ולגשמים רואים שלא קרה לה כלום."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

אותו דבר בויטרינה השנייה רואים שלא קרה לה כלום. היכן הפגיעות? רק בצד הפנימי, ליד הויטרינה. לשאלת ביהמ"ש, האם על כך פיציתי, אני עונה שכן."

26. התובעים תהו בסיכומיהם מדוע אם בטון "אוהב מים", המומחה קבע שיש לפצות אותם בגין הבטון שליד הויטרינה. המומחה ענה על כך בעמוד 16 משורה 21 :
"כאשר התקינו את הויטרינות הוסיפו ציפוי על הבטון שהוא התפרק. אני מתכוון לתוך הדירה ולא בחוץ."

27. לגבי הטענה השנייה, המומחה עומת עם הטענה שהוא לא בדק טענות לנזקים נוספים ודחה אותה בעמוד 19 משורה 25 :

"ש. תפנה אותי בחוות הדעת שלך לתמונה או התייחסות למרכז הסלון?
ת. מפנה לעמוד 5 – אני מפנה לשתי התמונות העליונות, בסעיף 6.2, השמאלית היא ליד המטבח, רואים את ארונות המטבח. העיגולים שרואים בתמונה זה מין רהיט. אני מסביר כי התמונה הפוכה והרצפה נמצאת בחלק העליון של התמונה, רואים את השחיקה ואת הבדלי הגוונים, אני מראה באמצעות התמונות בטבלט שהן יותר ברורות מהתמונות שביהמ"ש מעיין בהן בחוזה"ד.

ש. אני אומר לך שאתה לא בדקת שום דבר מעבר לשטח בצמוד למסילת הויטרינה בסלון.
ת. אני לא רוצה להתבטא לא יפה. אני מפנה לאותן תמונות אחת בסלון ואחת במטבח. ויש לי עוד הרבה תמונות, לפחות עוד עשרים תמונות. מאחר ולא ידעתי שיש דיון היום לא הבאתי את התמונות.

ש. אני אומר לך שאתה לא בדקת שום דבר מעבר לשטח בצמוד למסילות הויטרינה, כי סעיף 5.2 בחוות הדעת, אתה כותב כי זו היתה התלונה היחידה של התובע? וזו הסיבה שזה הדבר היחידי שבדקת?

ת. אני בדקתי את כל הדירה. יש לי לפחות 20 תמונות של הדירה בפנים, של כל הסלון. בחוות הדעת יש גם תמונות של מרכז הבית. אני לא התייחסתי לכתמים מאחר ולא מצאתי לנכון לקבוע שהכתמים נוצרו כתוצאה מהצפה."

28. למעלה מן הדרוש יאמר כי התובעים התקשו להשלים עם חו"ד של המומחה מטעם בימ"ש לנוכח שתי חו"ד אחרות, שבימ"ש אינו רשאי ממילא להסתמך עליהם שכן אינן חלק מהראיות. המומחה מטעם בימ"ש הסביר בעמוד 16 משורה 7 מדוע אין להסתמך על חו"ד אלה לגופן :

"ת. כן. רפפורט הוא לא מהנדס. המהנדס הוא אילן אליהו, שכותב בסעיף 7 "הסיבות לקרות הנזק" (מצטט) מפנה לסעיף 7.2 ומצטט. הוא ממשיך בסעיפי משנה נוספים. איטום לקוי הוא לא עניין ביטוחי. אם לא אוטמים את הבית לפני חדירת רטיבות מתחת לרצפה אז זה לא מכוסה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

ע"י הביטוח גם בכתב ההגנה נטען כי כל הנזק לא נגרם כתוצאה מהצפה ולכן אין לפצות את התובע בגין הנזק. אילן אליהו שאלתי אותו מדוע הוא קבע את הסכום והוא ענה שהוא קבע מה עולה לתקן את רצפת הבטון הטופינג, הוא לא בא ואמר שהנזק הוא כתוצאה מהצפה או מהסערה. ש. אני לא שאלתי על זה. אני שאלתי משהו אחר, אומר אילן אליהו, באתי ראיתי נזק שנגרם ממים לבטון, האם אתה חושב שהוא טעה או באמת הוא ראה נזק של מים שנגרם לבטון ויכול להיות כי זה לא מהצפה? ת. הוא טעה מים לא יוצרים מים לבטון כל המרפסת החיצונית שהיא חשופה למים כל הזמן היא לא נפגעה. אני לא ראיתי שמים גורמים מים לבטון, יותר מזה, כדי לחזק בטון וכדי למנוע סדקים, חייבים להשקות את הבטון במים. זה נקרא השפירה. לכן הבטון אוהב מים ולא נפגע ממים."

29. חו"ד של המומחה מטעם התובעים נמשכה מהתיק בהסכמה בדיון שהתקיים ביום 23.1019.

30. גם הנתבעת חלקה על מסקנות המומחה וטענה בסיכומיה כי אין לפצות כלל. אולם, היא לא ביקשה לחקור המומחה. מכאן שוויתרה על הניסיון לשכנע בימ"ש כי יש לסטות ממסקנות המומחה גם לגבי הסכום הזעיר שמצא לקבוע כי יש לפצות בו התובעים.

31. ככלל, הנטייה היא שלא לסטות מחוות דעתו של מומחה מטעם בית המשפט, בהיעדר טעות בולטת. כך לדוגמה, נאמר בע"א 3056/99 שטרן נ' המרכז הרפואי על שם חיים שיבא, פ"ד נו(2) 936, 949 (2002):

32. בימ"ש לא מצא טעות בולטת במסקנות המומחה מטעמו הן לעניין הנזקים שנגרמו מההצפה והן לעניין סכום הנזק ומאמץ חו"ד במלואה.

33. אשר על כן, בימ"ש קובע כי על הנתבעת לשלם לתובעים הסך של 5,000 ₪ בתוספת מע"מ.

דיון בהוצאות

34. על אף שבימ"ש קיבל חלק מהתביעה, הסכום שבימ"ש פסק לא עולה על כעשרה אחוזים מסכום התביעה.

35. נוסף לכך, התובעים פעלו באופן שמעורר חוסר נוחות. תחילה ניסו לקבל התגמולים ממבטח אחר. רק בחלוף 14 חודשים מאירוע הנזק, מכיוון שהמבטח האחר דחה התביעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1776-09-18 לוי ואח' נ' ישיר איי.די.איי. אחזקות בע"מ

בגין הנזקים כאן, פנו אל הנתבעת. לא זו אף זו, התובעים לא ציינו עובדה זאת בכתב התביעה. להפך, התובעים טוענים בסעיף 14 לכתב התביעה כי רק מספר חודשים לאחר האירוע הסתבר להם שההצפה גרמה לנזקים כבדים. לכאורה, היו אמורים לדרוש התגמול מהנתבעת מיד לאחר שגילו הנזק, לטענתם. אולם, כאמור לעיל, הם פונים לראשונה למבטחת רק בחודש ינואר 2017, 14 חודש לאחר האירוע. כעת ברור שהעובדה שהוסתרה מהנתבעת ובימ"ש היא שהתובעים ניסו מזלם תחילה אצל מבטח אחר.

36. בנסיבות אלה, היה מקום לשקול לחייב דווקא את התובעים בהוצאות המבטחת. לפנים משורת הדין, בימ"ש קובע כי כל צד יישא בהוצאותיו.

סוף דבר

37. בימ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובעים הסך של 5,850 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ט' אב תש"פ, 30 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט